

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0049 van 29 september 2015
in de zaak 1213/0586/SA/3/0547

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
HERENT

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VANSTIPELEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:* de bvba **ENO**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 mei 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 7 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent van 14 januari 2013 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden, verleend voor het bouwen van een loods.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3020 Herent, Halleboomstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 219c2/deel.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan ROGGEN die loco advocaat Johan VANSTIPELEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Pieter JONGBLOET die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba ENO verzoekt met een aangetekende brief van 24 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 6 augustus 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een loods”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, gelegen in industriegebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 26 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 24 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Stads Kantoor Leuven brengt op 26 oktober 2012 een ongunstig advies uit.

De verzoekende partij weigert op 14 januari 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij. Deze beslissing is niet binnen de vervalt termijn van artikel 4.7.18 VCRO genomen en is dus laattijdig. De verzoekende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het voorgestelde project kadert niet met de beoogde beleidsvisie van het in opmaak zijnde “RUP Halleboomstraat” waarin de industriezone wordt omgezet in woonzone en het industriegebied een uitdovend karakter vertoont.

...”

De tussenkomen partij tekent tegen deze beslissing op 17 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 11 februari 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

In voorliggend geval is er slechts in zeer ondergeschikte mate sprake van een productief-technische bedrijvigheid, zijnde een klein atelier van slechts ca. 48m² (ongeveer een tiende van de totale oppervlakte). Op het plan gevoegd bij het ontwerp werd de terminologie ‘loods’ nog verder aangevuld met productie-atelier, maar de aanwezigheid van een onthaalbalie, de algemene afwezigheid van voldoende gevelopeningen maakt dat deze intekening weinig geloofwaardig is, en evenmin strookt met de bedrijfsactiviteit vandaag, zoals deze publiek kenbaar wordt gemaakt. Meer waarschijnlijk zal de invulling neerkomen op een toonzaal in functie van de tuinaanleg. Ook toonzalen en/of opslag zijn eventueel aanvaardbaar binnen een industriegebied, maar enkel indien ondergeschikt aan de productieve activiteiten. Hier ligt de nadruk van het bedrijf overduidelijk op dienstverlening en opslag.

De aanvraag valt niet buiten de normale uitrusting van de overige gebieden en dient niet te worden afgezonderd in een industriegebied. Het bedrijf is evenmin complementair dienstverlenend ten behoeve van de andere industriële bedrijven. Opslagplaatsen worden wel uitdrukkelijk toegestaan in KMO-zones, maar niet in de gewone industriegebieden.

Daarnaast dient gesteld dat het zgn. bureau voor tuinarchitectuur op de bovenverdieping alle structurele kenmerken van een woonst bezit, welke volledig onafhankelijk van de onderliggende ruimtes functioneert en die hier geenszins te verantwoorden zou zijn. De overheid moet zich enerzijds hoeden voor tendentieuze uitspraken die uitgaan van veronderstellingen, maar is er anderzijds wel toe gehouden om zorgvuldig te handelen. Zoals blijkt uit het arrest van de Raad van State nr. 75.619 van 26 augustus 1998, komt het de vergunningverlenende overheid toe uit te maken welke het werkelijke gebruik is waartoe de bouwwerken bestemd zijn en mede daarop steunende, de stedenbouwkundige aanvraag zowel in feite als in rechte op haar toelaatbaarheid uit stedenbouwkundig en planologisch oogpunt te toetsen. In dit geval dient gesteld dat het plan geenszins de rationaliteit van een (teken)bureel bezit, waarbij de vergaderzaal zeer

ruim is tegenover de kantooroppervlakte (waar er beneden al een onthaalfunctie is), en de ondersteunende lokalen (keuken, sanitair en bergings) ook een bijna even grote oppervlakte innemen dan de tekenruimte. Voor een werkelijke kantoorfunctie kan verwacht worden dat de aanhorige ondersteunende functies minimaal worden gehouden, en in zoverre het in relatie staat met de onderliggende ruimtes, er ook een interne verbinding tussen beide verdiepingen voor de hand ligt. Bovendien dient gesteld dat ook een apart functionerend ontwerp bureau buiten de planologische bestemmingsbepalingen valt voor de zone.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen en komt bijgevolg niet voor vergunning in aanmerking.

...

Vanuit het stedenbouwtechnisch standpunt dient nog worden opgemerkt dat het gebouw in open orde is voorzien, waar recent op het rechts aanpalende perceelsgedeelte een bedrijfsgebouw werd vergund in half open orde tot tegen de perceelsgrens. In deze is het dus aangewezen om bij een eventueel planologisch toelaatbare bebouwing over te gaan tot een koppeling met dit gebouw, teneinde tot een rationeel grondgebruik te komen.

...

Na de hoorzitting van 5 maart 2013 beslist de verwerende partij op 7 maart 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden, te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de aanvraag werd ingediend op 6 augustus 2012. Het ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs werd afgeleverd op 27 augustus 2012 en de beslissing werd genomen op 14 januari 2013.

In voorliggend geval diende de beslissing genomen te zijn ten laatste op 10 december 2012. Op het ogenblik dat het college van burgemeester en schepenen op 14 januari 2013 een uitspraak deed over de aanvraag was zij niet langer bevoegd om dit te doen.

Niettemin stelt de deputatie vast dat het college, ondanks haar onbevoegdheid, toch een beslissing heeft genomen. Tegen deze uitdrukkelijke beslissing werd door Elin Noppen en Christina Heyvaert in toepassing van art. 4.7.21. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beroep ingesteld bij de deputatie.

De deputatie is van oordeel dat aan de betrokken aanvrager een maximale rechtszekerheid moet geboden worden en dat de beslissing van 14 januari 2013 uit het rechtsverkeer moet verwijderd worden om reden dat deze beslissing met machtsoverschrijding werd genomen. In de mate dat de deputatie de door de decreetgever aangewezen instantie is om in beroep te oordelen over de uitdrukkelijke beslissing van een stedenbouwkundige aanvraag door het college van burgemeester en schepenen, verklaart zij zich bevoegd en trekt de zaak naar zich toe. Door deze handeling wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen vernietigd en kan het dossier volledig door de deputatie beoordeeld worden.

...

In voorliggend geval wordt door de beroeper overtuigend aangetoond dat er wel degelijk een productief-technische activiteit plaatsvindt binnen het bedrijf. Met name worden (staal)structuren gemaakt voor tuininrichtingen op maat. Deze activiteit vindt momenteel verspreid over enkele locaties plaats en zou hier gebundeld worden. Gezien de omvang van deze structuren is het geloofwaardig dat de hele loods zal ingenomen worden door

materiaal en materieel in functie van deze bedrijvigheid. Het tekenbureau kan daarbij als een ondergeschikte complementaire functie hieraan beschouwd worden, gezien deze een kleinere oppervlakte inneemt als het atelier. Gezien deze gegevens kan gesteld worden dat de aanvraag planologisch verenigbaar is met de voorschriften voor de plaats.

...

De gemeente Herent zou een RUP Industriegebied Halleboomstraat opmaken, maar de procedure werd nog niet opgestart. Er zijn planologische initiatieven mogelijk om potentieel aan de zone een zachtere en minder verkeersgenererende bestemming te geven. Volgens de laatste inlichtingen zou er een herbestemming naar woongebied plaatsvinden. Binnen een woongebied zijn ook KMO's mogelijk. Deze planologische intenties hebben echter nog geen enkele vorm gekregen, zodat hier niet kan worden op vooruitgelopen.

...

Vanuit het stedenbouwkundig standpunt dient nog te worden opgemerkt dat het gebouw in open orde is voorzien, waar recent op het rechts aanpalende perceelsgedeelte een bedrijfsgebouw werd vergund in halfopen orde tot tegen de perceelsgrens. Dit moet voor de aanvrager toelaten om langs beide zijden rond het gebouw te rijden. Gezien de ligging binnen een industriegebied dient niet in het bijzonder gewaakt te worden over de groene inrichting van de bouwvrije stroken, of een gewenste openheid. Voor industriegebieden wordt in eerste instantie gestreefd naar een rationeel en optimaal ruimtegebruik, waarbij de buffers aan de straatzijde deze zelfstandig functionerende ruimtelijke entiteiten onttrekt aan de omgeving. Grote blinde gevels zijn eigen aan industriegebouw. In dit licht is het aanvaardbaar dat hier door de aanvrager geopteerd wordt om op het eigen terrein een ruime bouwvrije strook te voorzien, ten opzichte van een blinde gevel op de perceelsgrens. Er kan wel voor gepleit worden dat deze blinde gevel wordt afgewerkt met een gevelmateriaal en zich niet als een wachtgevel manifesteert. Het is niet onredelijk deze afwerking op te leggen aan de aanvrager, gezien dit aan de eigen zijde van de perceelsgrens dient te gebeuren.

Uit architecturaal-esthetisch oogpunt is voor een hoogkwalitatief ontwerp gekozen met twee balkvolumes die op elkaar zijn geplaatst, afgewerkt in duurzame materialen. Dit overstijgt de afwerkingsgraad van een traditionele industriebouw en komt de inrichting van het gebied ten goede. De percelering binnen dit industriegebied is klein, waardoor de inrichting van het gebied door kleinschalige KMO's wordt gedomineerd.

...

... met volgende voorwaarden:

- De functie als productie-atelier wordt ingeschreven op het ontwerpplan, teneinde het hoofdzakelijk gebruik als toonzaal uit te sluiten;*
- De uitwerking van de bufferzone aan de straat, met de parkings, en de verdere groene inrichting van het terrein, zoals uitgewerkt in een verduidelijkend plan wordt toegevoegd aan de vergunning;*
- De inhoud van de hemelwaterput wordt weergegeven op het plan;*
- De blinde gevel van het rechts aanpalende industriegebied op de perceelsgrens, wordt afgewerkt met een duurzaam en esthetisch verantwoord gevelmateriaal.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

Op 26 oktober 2012 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een loods. In graad van administratief beroep wordt, op 7 maart 2013, alsnog een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de tussenkomende partij. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven heeft met een aangetekende brief van 8 mei 2013 tegen deze beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 1213/0587/A/4/0548.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomenende partij betwist het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomenende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“..."

Immers creëert de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het vergunde bouwproject een ernstige verkeersproblematiek, zowel op het grondgebied van de stad Leuven (de ontsluiting gebeurt op het grondgebied van de stad Leuven) als eveneens op het grondgebied van de gemeente Herent, nu de Nieuwe Bornestraat doorloopt over het grondgebied van Herent.

Zo wordt erkend dat het terrein slechts ontsloten is voor wegverkeer, zijnde “voor het wegtransport slechts bereikbaar via een woonstraat André Emondstraat, die splitst in de Halleboomstraat en de Nieuwe Bornestraat” en erkent ook dat “ook voor de verdere afwikkeling van zwaar verkeer langs de weg moeten woonweefsels doorkruist worden”.

De omliggende woonstraten zullen een verhoogde verkeersdruk moeten opvangen, waartoe ze niet zijn uitgerust. Er zal verkeer zijn van medewerkers en vooral van cliënteel van de werkplaats, en van leveranciers van materialen en tuinaannemers die de afgewerkte materialen ophalen. Dit verkeer zal per definitie met de wagen gebeuren, en zelfs eerder met camionetten en vrachtwagens.

De gemeente Herent zal hierdoor een ernstig nadeel lijden, zowel in eigen hoofde als in hoofde van haar inwoners (overmatige sleet op de niet daartoe uitgeruste woonstraten, verkeersoverlast, die zich uit in mobiliteitshinder, luchtvervuiling, geluidshinder, onveiligheid op straat,...).

Een verder MTHEN wordt gevormd doordat het project de plannen van de stad Leuven en van de gemeente Herent voor de opmaak van een RUP woongebied op die plaats

doorkruist.

Immers zijn zowel de stad Leuven als de gemeente Herent van plan om het industriegebied, dat de gemeentelijke grens overschrijdt, om te vormen tot woongebied. Stad Leuven maakte hiervoor in het verleden al eens een ontwerp van mogelijk inrichtingsplan op (STUK 5). De gemeente Herent is bezig met de opmaak van een RUP (STUK 6), evenals de stad Leuven (STUK 7). Het gaat derhalve niet om vage en hypothetische beleidsplannen, doch er wordt op dit moment concrete uitvoering aan gegeven.

Het industriegebied is nog slechts zeer beperkt en enkel aan de uiterste randen ervan aangesneden. Voor het overige is het nog niet aangesneden. Het perceel van de aanvraag daarentegen ligt centraler in het gebied. Het aansnijden ervan vormt dan ook een ernstig nadeel, en vormt zelfs een MTHEN, nu het de ontwikkelingsmogelijkheden van de rest van het gebied zeer zwaar hypothekeert.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Welnu, het college van burgemeester en schepenen verzet zich klaarblijkelijk niet tegen het feit dat er op het industrieterrein zou worden gebouwd, doch wel tegen de mogelijk andere bestemming die aan het gebouw nadien zou worden toegekend.

De bezorgdheid wordt geuit dat de aanvragers het pand, eens opgericht, niet of niet hoofdzakelijk zouden gebruiken als een industrieel pand doch wel er de bestemming wonen aan zouden toekennen.

Vooreerst betreft dit een louter hypothetisch nadeel, immers het pand wordt niet vergund als woning, doch vervolgens is deze bezorgdheid volkomen onterecht; de deputatie heeft immers zelf de nodige garanties ingebouwd teneinde te voorkomen dat de aanvragers middels een aantal eenvoudige ingrepen de feitelijke bestemming van het gebouw zouden kunnen wijzigen.

...

Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat, hoe nobel ook, de belangen van de stad Leuven en het eventueel nadeel dat deze gemeente zou ondervinden het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent niet kan ondersteunen.

...

Vooreerst dient wederom vastgesteld dat dit geen eigen nadeel van het college van burgemeester en schepenen kan betreffen, doch vervolgens dient de vraag gesteld: waar heeft de verzoekende partij het over?

Op welke wijze wordt de verkeersveiligheid door de voorziene activiteiten in het gedrang gebracht? Kadert de uitbating van de voorgenomen industriële activiteit niet binnen de planologische bestemming van het industriegebied? Waarom denkt verzoekster dat er luchtvervuiling of geluidshinder, laat staan onveiligheid op de straat zou ontstaan ingevolge de oprichting van de vergunde constructie?

...

Dat de gemeente Herent zou bezig zijn met de opmaak van een RUP is best mogelijk, doch dit doet uiteraard geen afbreuk aan de ter plaatse geldende planologische

voorschriften en kan uiteraard geen grond vormen ter staving van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Ter verantwoording van het verzoek tot schorsing verwijst het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Herent in de eerste plaats naar de verkeersproblematiek die zal ontstaan door de invulling van het industriegebied conform zijn bestemming.

Dit ingeroepen beweerdelijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel vindt echter helemaal niet zijn oorzaak in de aflevering van de vergunning, maar wel in de industriële bestemming van het gebied zoals die sinds jaar en dag bestaat.

...

Overigens wordt in de uiteenzetting van het door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Herent ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel helemaal niet concreet en precies aangetoond waarom de vergunde inrichting een toename van verkeer met zich zou brengen die in hoofde van de gemeente een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt. De uiteenzetting van het nadeel wordt allerm minst precies gerelateerd aan de vergunde inrichtingen de verkeersafwikkeling die ervan te verwachten valt.

...

Verzoekster ziet niet in in welke mate de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het de gemeente onmogelijk zou maken om voor het gebied een RUP op te stellen. Er is verzoekster geen wettelijke bepaling gekend die gemeentes verbiedt een RUP op te stellen met betrekking tot een gebied waarin eerder een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd.

De gemeente beschikt bovendien over de mogelijkheid om dit naderhand opgestelde en goedgekeurde RUP te realiseren via onteigening. Het is mogelijk dat het nadeel dat het College van Burgemeester en Schepenen inroept erin zou kunnen bestaan dat de uitvoering van een RUP na tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor de gemeente financieel zwaarder is omdat zij in zulk geval verzoekster zal moeten onteigenen, doch verzoekster stelt vast dat het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente dit aspect niet als nadeel inroept. Het betreft overigens een louter financieel nadeel dat derhalve niet moeilijk te herstellen is.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij op het feit dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een ernstige verkeersproblematiek op het grondgebied van de gemeente Herent en van de stad Leuven. De verzoekende partij voert tot slot aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de plannen van de stad Leuven en de gemeente Herent voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan met (her)bestemming tot woongebied in de weg staat.

De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat evenwel geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een persoonlijk nadeel oplevert dat rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Nergens verduidelijkt de verzoekende partij immers dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zal brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

De verwijzing naar in het opmaak zijnde ruimtelijk uitvoeringsplan, volstaat alvast niet zonder meer om tot die conclusie te komen. Het komt de Raad voor dat de verzoekende partij aldus, minstens onrechtstreeks, de wettigheid van de bestreden beslissing ter discussie stelt. De gebeurlijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft evenwel de grond van de zaak en levert de verzoekende partij, zelfs als bestuurlijke overheid, geen nadeel op dat de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

3.

De verzoekende partij kan ook niet met goed gevolg verwijzen naar de beweerde 'verkeersproblematiek op het grondgebied van de stad Leuven en het grondgebied van de gemeente Herent' aangezien zulks voor haar, minstens niet zonder meer, als een persoonlijk nadeel kan aangemerkt worden. De verzoekende partij toont desbetreffend het tegendeel niet

aan. Bovendien stelt zij dat de gemeente Herent, en niet de verzoekende partij zelf, een ernstig nadeel zal lijden als gevolg van overmatige sleet op de niet daartoe uitgeruste woonstraten, verkeersoverlast, luchtvervuiling,...

Onverminderd voorgaande vaststellingen merkt de Raad op dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen in welke zin en op welke wijze de ingeroepen nadelen tevens moeilijk te herstellen zijn zodat de Raad van oordeel is dat een uitspraak over de vordering tot vernietiging, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, kan volstaan om de belangen van de verzoekende partij te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat..

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER